

М. В. Іванюк

Войновський Петро Олексійович

ВОЙНОВСЬКИЙ Петро Олексійович (08. 09. 1913, с. Долішні Станівці, нині Кіцман. р-ну Чернів. обл. – 06. 04. 1996, м. Керг'онксон, США) – політичний і військовий діяч. Член ОУН (1932). Закін. Чернів. гімназію (1931) та Брашів. військ. картогр. школу (1935). Перебував у румун., а згодом і рад. в'язницях. 1940 – крайовий провідник ОУН Буковини та Бессарабії. 1941 організував протибільшовиц. повстання і на чолі створ. ним Буковин. куреня дійшов до Києва. Був призначений Проводом ОУН(м) військ. координатором для Центр. України і військ. представником в Укр. Нац. Раді в Києві (1941–42). У 1942 переїхав до Львова, де від 1943 працював у гол. військ. штабі ОУН. У січні 1944 заарешт. гестапо, відбув 8 місяців у нім. концтаборі Лібен. 1949 емігрував до США, був активним діячем укр. громади, зокрема ветеран. організацій. 1973 уряд УНР на вигнанні підвищив його до рангу полковника. Автор кн. спогадів «Моє найвище щастя» (К., 1999).

Рекомендована література

1. Дуда А., Старик В. Буковинський Курінь в боях за Українську державність. Чц., 1995.

Бібліографічний опис:

Войновський Петро Олексійович / М. В. Іванюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим

доступу: <https://esu.com.ua/article-27460>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).